

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Năm ngày 04/11/2021.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 694

TÀ SƯ QUÁ NHIỀU, ĐI ĐÂU CŨNG GẶP

TÀ SƯ:

- “*Tà sư*” không phải là một vị Thầy nào đó. “*Sư*” là Thầy dẫn dắt, dẫn đạo. Nếu Thầy dẫn đạo sai thì đó là “*tà sư*”.
- Trên mạng internet tràn lan những hình ảnh, những nội dung dẫn đạo sai lầm, những video clip quảng cáo bán hàng hỗn tạp. Đó là “*tà sư*”.
- “*Tà sư*” dẫn đạo chúng ta thỏa mãn dục vọng của chính mình. Những thứ cám dỗ chúng ta, làm chúng ta tăng trưởng tập khí xấu ác, tăng trưởng tà tri tà kiến, tăng trưởng tự tư tự lợi, tăng trưởng năm dục sáu trần chính là “*tà sư*”.
- Hiểu sâu hơn một tầng nữa, “*tà sư*” dạy chúng ta rời xa tự tánh thanh tịnh của mình, khiến chúng ta ngày càng gần sự ô nhiễm, ngày càng phiền não. Làm thế nào để phân biệt chánh đạo và tà đạo? Tự tánh của chúng ta vốn dĩ thuần tịnh thuần thiện. Tà sư, tà đạo khiến chúng ta ngày càng phiền não.
- Bất cứ cái gì dẫn đạo chúng ta sai lầm, bất cứ ai dạy bảo chúng ta làm trái ngược với tự tánh, thỏa mãn dục vọng của chúng ta thì đều là “*tà sư*”.
- Tà sư là gì? Tư tưởng của họ là tà tri tà kiến. Lời nói của họ là hoa ngôn xảo ngữ. Họ dẫn dắt bạn đi sai đường. Mục tiêu của họ là dẫn bạn đi đến ba đường ác.

Mục tiêu cuối cùng của người học Phật chính là giải thoát. Tất cả các thứ khác chỉ là phương tiện để độ sanh cho nên chúng ta không cần phiền não vì nó. Đủ duyên thì làm, không đủ duyên thì không làm. Ra khỏi sanh tử, vượt thoát luân hồi mới là mục tiêu của người học Phật. Chúng ta làm giáo dục chính là phát tâm Bồ Đề, làm lợi ích chúng sanh, giúp cho cuộc đời tu hành của chúng ta có cái để trả những món nợ nhiều đời, nhiều kiếp mà chúng ta đã gây ra cho chúng sanh. Nếu tôi không tích cực làm trong nhiều năm qua thì oan gia đã lấy mạng của tôi rồi. Tôi quán chiếu lại cuộc đời hiện tại này thì thấy mình đã sai lầm và gây thù chuốc oán với 2 người. Chúng ta đã tạo ra không biết bao nhiêu nhân quả trong những kiếp quá khứ. Chúng ta tích cực tích công bồi đức để có cái hồi hướng cho họ. Chúng ta chân thật tích công bồi đức thì oan gia trái chủ không đến làm phiền, không chướng ngại chúng ta vì họ biết chúng ta đang mang lại lợi ích cho chúng sanh. Nếu họ hại chúng ta thì họ không gánh nổi nhân quả. Họ giúp chúng ta giải thoát thì họ cũng có phần được giải thoát, cho nên họ mới không gây chướng ngại.

Hòa Thượng dạy rất tuyệt vời: **“Nhân quá khứ đã tạo rồi thì quả tương lai chắc chắn có. Cuộc đời này của chúng ta là duyên. Chúng ta phải cắt đứt duyên ác. Ngay cuộc sống này, chúng ta phải toàn tâm toàn ý đoạn ác tu thiện, chỉ làm việc thiện, không làm việc ác”**.

Nhân + Duyên = Quả. Nhân ác gặp duyên ác sẽ kết thành quả ác. Hạt giống để trong chiếc ly này thì mãi mãi không thể nảy mầm, sinh trưởng. Hạt giống gặp đất, nước, gió, ánh sáng thì sẽ phát triển thành cây. Một hạt giống nhỏ sau 20 năm có thể trở thành một cái cây to lớn.

Hòa Thượng nói: **“Đại đạo của Phật Bồ Tát là “chỉ u chí thiện”. Tiểu đạo của yêu ma quỷ quái là tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn”**.

Tích cực làm việc thiện để tích công bồi đức không phải là việc chính. Việc chính là vãng sanh Tây Phương Cực Lạc. Nhưng chúng ta không phải vì vãng sanh thành Phật mà quên đi “phát tâm Bồ Đề”. Chúng ta phải làm đến mức tốt nhất, đến mức tận thiện tận mỹ. Chúng ta phải biết phân biệt chính và phụ. Nếu không biết phân biệt chính và phụ thì sẽ bị đọa lạc. Đó chính là tà.

Tôi đã chia sẻ với mọi người chín chữ này: **“TẬN TRÁCH NHIỆM, SỐNG CHÂN THÀNH, TÂM THANH TỊNH”**. Tận trách nhiệm là Phật A Di Đà. Sống chân thành là Phật A Di Đà. Tâm thanh tịnh là Phật A Di Đà. Nếu chúng ta ngược lại, không tận trách nhiệm, không sống chân thành, tâm không thanh tịnh thì không tương ứng với Phật A Di Đà.

Phật A Di Đà tận trách nhiệm như thế nào? Khi Tỳ Kheo Pháp Tạng đến gặp Thế Tự Tại Vương Như Lai, Ngài phát nguyện rằng: **“Con muốn thành lập một thế giới trang nghiêm để làm thánh địa tu hành cho tất cả chúng sinh mười phương pháp giới”**. Sau khi phát nguyện với Đức Phật Thế Tự Tại Vương Như Lai, Ngài đã trải qua vô lượng kiếp tu hành và dùng công đức tu hành của mình để kết thành một Thế giới Tây Phương Cực Lạc trang nghiêm, thanh tịnh. Đó chính là Phật đã tận trách nhiệm đến cùng tột!

Nhiều người niệm Phật nhưng càng niệm càng phiền não tại vì họ không niệm với lòng chân thành, không niệm với tâm tận trách nhiệm và không niệm với tâm thanh tịnh. Nhiều người làm được một thời gian thì quên mất phương hướng. Điều quan trọng là tâm của chúng ta phải thanh tịnh. Người nào bị phiền não thì nên nghỉ ngơi, tĩnh tâm để quán chiếu bản thân. Người ta làm để cầu công danh lợi lộc nên bị phiền não. Chúng ta làm để hoàn thành học nghiệp ở thế gian này để về với Phật, như vậy mới an lạc.

Hàng ngày tôi làm rất nhiều việc, đọc bài, sửa bài, trồng rau tặng mọi người. Tôi làm việc rất nhẹ nhàng nhưng vẫn có thời gian ngồi ngắm hồ. Tôi chưa bao giờ phiền não vì công việc của Hệ thống, tôi chỉ phiền não vì con người của Hệ thống. Công việc của Hệ thống thì tôi nghĩ chưa đến **“một nốt nhạc”** đã có phương án giải quyết công việc, đối với con người của Hệ thống thì tôi phải dùng cả **“ngàn nốt nhạc”**.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Hoa Nghiêm”, Phật nói: “Thời kỳ Mạt Pháp tà sư nói pháp như cát sông Hằng”. Thế gian này, trong thời kỳ hiện đại, đây là khó khăn của người học Phật chúng ta. Tà sư là gì? Tư**

trưởng của họ là tà tri tà kiến. Lời nói của họ là hoa ngôn xảo ngữ. Họ dẫn dắt bạn đi sai đường. Mục tiêu của họ là dẫn bạn đi đến ba đường ác”.

Những thứ cám dỗ chúng ta, làm cho tập khí xấu ác của chúng ta trởi dậy chính là tà sư. Những thứ làm chúng ta tăng trưởng tà tri tà kiến, tăng trưởng tự tư tự lợi, tăng trưởng năm dục sáu trần chính là tà sư. Có người rất thật thà hỏi: “*Thưa Thầy, làm thế nào để biết họ là tà?*”. Tôi trả lời: “***Làm trái với tự tánh thanh tịnh của chính mình, tăng trưởng tập khí của mình là tà***”.

Hòa Thượng nói: “***Tà sư nói pháp nhưng có nhiều người vẫn tin bởi vì những điều họ nói ra có lợi ích trước mắt. Trước mắt, họ cho bạn một chút mật ngọt, cho bạn có một chút hưởng thụ năm dục sáu trần, tương lai làm cho bạn đọa lạc vào ác đạo. Đây là tà sư***”. Người nghe theo tà sư thậm chí nhiều hơn theo cấp số nhân, bởi vì mật ngọt ngay trước mắt, lợi ích ngay trước mắt.

Sáng nay tôi nhận tin cho vị Thầy kia nói: “*Hôm trước tôi chia sẻ thẳng thắn, mọi người có bị sốc quá không? Thầy cho tôi gửi lời xin lỗi mọi người*”. Người nói lời thành thật còn phải đi xin lỗi. Người nói hoa ngôn xảo ngữ thì không cần xin lỗi. Đôi khi họ không quen nghe những lời thẳng thắn như vậy. Trong đất có trộn lẫn rất nhiều sạn. Tôi sàng lọc đất và sạn, thà có đất mà không có sạn, nếu lấy sạn thì chắc chắn không có đất. Đừng ngại! Cuộc đời của chúng ta là hi sinh phụng hiến để về Tây Phương nên chúng ta phải sàng lọc, phải chọn lựa, không trộn lẫn đất với sạn.

Chúng ta có một bệnh nặng là ai cho sách gì cũng nhận. Ngày xưa, Sư Bà nhận về một công-te-nơ 2,5 tấn Kinh sách, trong đó có “*Đại Tạng Kinh*”, “*Kinh Bát Nhã*”, “*Kinh Hoa Nghiêm*”... Khi đó tôi đang dạy học ở Vũng Tàu. Sư Bà tặng tôi bất cứ cuốn Kinh sách gì tôi thích. Tôi mời Thầy ở Tổ Đình Phước Hậu đến thỉnh Kinh sách. Tôi chỉ thỉnh sách của Hòa Thượng Tịnh Không, sách của Ngài Lý Bình Nam, sách của Ấn Quang Đại Sư.

Khi Hòa Thượng đến học Ngài Lý Bình Nam, Ngài đã rất nghiêm khắc nói: “***Ông muốn học tôi thì phải tuân thủ ba điều kiện. Ông đồng ý thì ở đây học, không đồng ý thì đi chỗ khác. Điều thứ nhất, những gì ông đã học trước đây, phải bỏ đi như đồ phế thải. Điều thứ hai, từ nay về sau, ông chỉ được nghe một mình tôi giảng. Điều thứ ba, những gì ông muốn đọc thì phải nhận được sự cho phép của tôi***”. Hòa Thượng trước đó đã theo học Chương Gia Đại Sư và Giáo sư Phương Đông Mỹ. Hòa Thượng suy nghĩ một lúc thì đồng ý với ba điều kiện của Ngài Lý Bình Nam. Hòa Thượng thực hành 3 tháng thì đã nhận được lợi ích, thực hành được 3 năm thì chân thật có lợi ích. Sau 5 năm, Hòa Thượng đến xin Thầy học thêm 5 năm nữa, tổng cộng là 10 năm. Hòa Thượng nói: “***Sau mười năm cứ như thế mà học tập, đến bây giờ tôi không có một chút chướng ngại nào!***”.

Phật dạy chúng ta phải giữ tâm thanh tịnh. Phật dạy chúng ta phải khai ngộ. Phật dạy chúng ta phải xa lìa tất cả phân biệt, vọng tưởng, xa lìa hưởng thụ năm dục sáu trần, lấy tâm đại từ bi mà phục vụ tất cả chúng sinh. Điều này chúng ta phải thuộc đây! Chúng ta học tập phải thể hội ý của Phật thì mới thọ dụng được lợi ích chân thật. Đây là tiêu chuẩn tuyệt đối. Chúng ta đã có được tiêu chuẩn này rồi thì cứ y theo tiêu chuẩn này mà làm, chắc chắn không thể sai lệch.

- **Phật dạy chúng ta phải giữ tâm thanh tịnh.** Phật dạy chúng ta giữ tâm thanh tịnh thì chúng ta phải y giáo phụng hành. Chúng ta làm bất cứ Phật sự gì cũng phải giữ tâm thanh tịnh. Nếu tâm chưa thanh tịnh thì chúng ta gác việc đó lại, ngồi đó bình lặng mà niệm Phật, rồi chúng ta dành thời gian quán chiếu thì chắc chắn sẽ nhận ra.
- **Phật dạy chúng ta phải khai ngộ.** Chúng ta phải quán sát xem khởi tâm động niệm của mình có đúng như lời Phật dạy không, việc mình làm ra có tương ưng với lời Phật dạy trên Kinh không.
- **Phật dạy chúng ta phải xa lìa tất cả những phân biệt, vọng tưởng, xa lìa xa lìa hưởng thụ năm dục sáu trần.** “*Lìa xa*” ở trong tâm.

Hòa Thượng nói: *“Thế nào là tà sư? Tà sư khích lệ bạn tham dục, giúp bạn tăng trưởng thêm lớn tham dục để đời sau bạn rơi vào sáu cõi, đọa lạc ba đường. Pháp họ nói ra hoàn toàn trái ngược với tự tánh thanh tịnh của chúng ta. Nếu bạn tin theo thì bạn quá sai lầm! Trên Kinh Phật đặc biệt nhắc nhở chúng ta: Tà sư tuy nói ra cũng là Phật Kinh, tuy in ấn phát hành sách lưu thông cũng là Phật Kinh nhưng đó không phải là ý của Phật, không phải là lời của Phật. Ý của Phật là gì? Ý của Phật dạy chúng ta giữ tâm thanh tịnh, khai ngộ, xa lìa vọng tưởng năm dục sáu trần, lấy tâm đại từ bi để phục vụ chúng sanh. Bạn theo học Phật, bạn phải thể hội được ý này thì mới nhận được lợi ích chân thật”.*

Tà sư đều là những người có thân phận lớn, cho nên họ nói ra những lời nói khiến người ta dễ tin, mất cảnh giác. Đó đều là yêu ma quỷ quái. Nếu bạn theo học với họ thì không những một đời này bị khổ nạn mà e rằng đời đời kiếp kiếp cũng bị khổ nạn. Ma dạy chúng ta phải thỏa mãn những tham dục của mình. “*Tham dục*” gộp thâu hết mười sáu chữ: Tự tư tự lợi, năm dục sáu trần, danh văn lợi dưỡng, tham sân si mạn.

Hòa Thượng nói: *“Phật Pháp của thời kỳ hiện đại này giả thì quá nhiều, nhưng thật thì quá ít! Bạn không có huệ nhãn thì bạn sẽ không phân biệt được tà chánh. Bạn đem giả cho là chánh, đem những thứ không cứu cánh cho rằng cứu cánh. Bạn chính mình tu hành không thành công, đó là việc của cá nhân bạn. Thế nhưng nếu bạn đem tà pháp phát trương rộng lớn, khiến cho hàng ngàn ngàn vạn chúng sanh sai lầm, khiến họ không trở về được với tự tánh của họ, không nhận được pháp thân huệ tánh của họ thì tội của bạn có nhẹ hay chăng?”.*

Đây là lời của Hòa Thượng. Rõ ràng Ngài đã cho chúng ta một tiêu chuẩn để phân biệt như thế nào là tà, như thế nào là chánh. Tà là thỏa mãn dục vọng, tập khí xấu ác của mình, còn chánh thì ngược lại. Nhưng khổ nỗi, ngày nay người tin theo tà nhiều đến như vậy bởi vì họ có được những lợi ích trước mắt. Lợi ích trước mắt là thỏa mãn năm dục của mình thôi chứ không có được tâm thanh tịnh. Họ có được lợi ích trước mắt nhưng nội tâm họ vẫn không tránh được phiền não.

Phật Pháp chân thật phải giống như lời phát nguyện trong “*Kinh Sám Hối*”: *“Hôm nay con phát nguyện không vì quả báo Trời, Người, không vì quả báo Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, duy chỉ có Tôi Thượng Thừa, chỉ cầu quả vị Phật”.* Nếu Trời Đế Thích nhường cho ta nửa khung trời, ta cũng không nhận.

Một hành giả đủ tiêu chuẩn vãng sanh đâu chỉ đơn thuần là ngồi niệm Phật mà vãng sanh. Trong bài này, Hòa Thượng dạy chúng ta rất rõ: ***“Cái tăng trưởng những tập khí của chúng ta chính là tà. Còn ý chỉ của Phật là làm sao để tâm ta được thanh tịnh, ta phải liả xa tất cả những vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, liả xa những cám dỗ của năm dục sáu trần, đem tâm đại từ bi mà phục vụ tất cả mọi người. Như vậy mới nhận được lợi ích chân thật”***.

Trong bài học hôm nay, Hòa Thượng nói: ***“Tà sư quá nhiều, đi đâu cũng gặp”***, nghĩa là nơi nào cũng có sự cám dỗ, có sự dẫn dụ, dẫn đạo chúng ta đi sai. Có người anh rủ tôi đi kiếm tiền. Tôi liền từ chối thẳng thừng: ***“Em nói thật với anh, bây giờ anh rủ em đi hốt vàng em cũng không đi. Một ngày em ăn 2-3 chén cơm, toàn ăn rau sạch cho chính mình tự trồng ra. Hàng ngày em còn mang rau đi tặng mọi người. Vậy thì em đi kiếm tiền, kiếm vàng để làm gì?”***. Tôi nói ra cảnh giới này nhưng họ không hiểu nên họ tắt máy luôn.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!